

6. Оцінка ефективності роботи створеної системи забезпечення економічної безпеки.

7. Корекція та вдосконалення системи забезпечення економічної безпеки суб'єкта господарювання.

Найбільш комплексно досліджувати поставлену проблему і знайти найбільш оптимальний варіант її рішення можливо тільки при загальних зусиллях спільної роботи економістів, техніків, технологів, керівників різних виробничих служб, що володіють різноманітними знаннями стосовно досліджуваного питання.

Для досягнення високого рівня економічної безпеки підприємство має забезпечувати структурну рівновагу основних функціональних складових. [2]

Забезпечити економічну безпеку підприємства як вирішальну умову його діяльності має система економічної безпеки. Відсутність уваги та управлінських дій до цілеспрямованого забезпечення економічної безпеки призведе до її послаблення через актуалізацію загроз у внутрішньому та зовнішньому середовищі діяльності підприємства.

Таким чином, для ефективного функціонування системи економічної безпеки, по-перше, вона має унікальною для кожного суб'єкта господарювання; по-друге, комплексність забезпечення економічної безпеки підприємства та постійне зростання її рівня можливе лише за умови якісної, інтегрованої, оперативної роботи всіх підрозділів підприємства.

Список використаних джерел:

1. Донець Л. І. Економічна безпека підприємства : навчальний посібник / Л. І. Донець, Н. В. Ващенко. – К : Центр учбової літ., 2008. – 240 с.

2. Економічна безпека підприємств, організацій та установ : навчальний посібник / В. Л. Ортинський, І. С. Керницький, З. Б. Живко, М. І. Керницька, М. О. Живко. – Київ : Всеукраїнська асоціація видавців «Правова єдність», 2009. – 542 с.

МОТИВАЦІЯ ПЕРСОНАЛУ В УКРАЇНІ

Маврова К.І.

Науковий керівник – Славута О.І., канд. екон. наук, доцент

На сьогоднішній день основним капіталом будь-якого підприємства являються кваліфіковані спеціалісти. Але знайти їх дедалі важче, бо послуги таких робітників коштують дорого. Недаром кажуть «кадри вирішують все». Без узгодженості, дружелюбних відносин, командності навіть підприємства з процвітаючою економікою колись прогорнуть.

Кожному п'ятому мешканцю України заробітної плати не вистає для придбання навіть предметів першої необхідності. Це в свою

чергу свідчить про використання неефективне людських ресурсів, що призводить до зниження продуктивності праці, відсутності гідних заробітних плат, скорочення бюджету та ВВП. Послаблення зв'язку між продуктивністю праці та заробітною відбулося завдяки впливу інших чинників - інфляції, зміни структури виробництва, нестабільності економічного стану підприємств [1].

У сучасних умовах, рівень безробіття в Україні сприяє формуванню у роботодавців негативного ставлення до проблем мотивації або звичайного їх ігнорування. Роботодавці поводять себе таким чином: відмовився один претендент на вакантну посаду через невисоку заробітну плату, знайдеться інший, що погодиться. Завдяки цим поганим умовам праці у працівників з'являється де мотивація.

Ще однією проблемою є те, що на підприємствах рідко здійснюється процес мотивації на основі індивідуального підходу до винагородження, тобто більшість керівників заохочують працівників до моральної мотивації, а єдиним джерелом задоволення потреб працівників є матеріальна мотивація.

Таким чином, з метою позитивного впливу мотивації персоналу на стратегічний розвиток підприємства, система мотивації на підприємствах має базуватися на таких вимогах:

- визначення цілей, що забезпечать безперервність процесу мотивації;
- стимулювання персоналу матеріально;
- забезпечення вчасного та раціонального навчання персоналу;
- підтримування відповідної атмосфери довіри в колективі;
- інформування про перші успіхи, що забезпечують установлення зв'язку між докладеними зусиллями та результатами.
- узгодження докладених зусиль з їх оплатою;
- створення належних умов для захисту здоров'я всіх працівників;
- створення програм навчання, підвищення кваліфікації та перекваліфікації;
- розроблення і впровадження нововведень;
- надання однакових можливостей щодо зайнятості та посадово-го просування за критерієм результативності праці [2].

Отже, однією з головних рушійних сил в стратегічній реалізації підприємства є мотивація, яка безпосередньо впливає на рівень та обсяг виробництва, результативність роботи, конкурентоспроможність підприємства на ринку.

Дана проблема завжди буде актуальною, так як удосконалюється й розвивається система мотивації праці, використовуючи при цьому все нові і нові напрямки.

Список використаних джерел:

1. Куцинська М. В., Чопова М. М. Сучасні проблеми мотивації праці персоналу на підприємствах в Україні. URL: http://globalnauka.com/naukova_ukraina/2210.html.
2. Ридзевська О.В., Могилей А. О. Вплив мотивації персоналу на стратегічний розвиток підприємства URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/84825245.pdf>.

ВИКОРИСТАННЯ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ ВИРОБНИЦТВА

Морміло Д.О.

Науковий керівник – Серьогіна Д.О., канд. екон. наук, доцент

Серед найвагоміших проблем сучасних підприємств-виробників можна виділити один з основних напрямків впливу на собівартість продукції, такий як, висока енергоємність виробничих процесів та нерациональність використання енергетичних ресурсів. Для нормального функціонування підприємства в ринкових умовах, необхідно забезпечувати конкурентоспроможність продукції, а отже невисоку її собівартість.

На актуальність проблеми енергоефективності в Україні вказує енергоємність ВВП, яка за даними Державного агентства з енергоефективності та енергозбереження у 2020 році є однією з найвищих в світі, цей показник втричі вище, ніж у Польщі[4]. Тобто, виробляючи однаковий товар, український виробник витрачає втричі більше енергії від польського. Результатом високої енергоємності ВВП є низька конкурентоспроможність економіки. По-перше, підприємства стають не конкурентоспроможними, по-друге, надмірне споживання енергії призводить до імпорту енергоносіїв, по-третє, відбувається зміна кліматичних показників.

Таким чином, вирішення цієї проблеми має відбуватися інтенсивним шляхом, що забезпечить більш раціональне використання енергоресурсів, впровадження інноваційних технологій, модернізацію виробництва для виготовлення менш енергоємної продукції.

В даний час питанням енергозбереження та енергоефективності у промисловості приділяється достатньо уваги серед науковців. Але кожен автор має своє уявлення про існуючу проблему.

Згідно з Законом України «Про енергозбереження» під категорією «енергоефективна продукція, технологія, обладнання» розуміється продукція або метод, засіб її виробництва, що забезпечують раціональне використання паливно-енергетичних ресурсів порівняно з іншими варіантами використання або виробництва продукції однакового спо-